

Жертва Іцика

Заколиш-но мене, о доле сліпа,
Засинаю, і сниться мені,
Як сюди великий сріблястий птах
Через море летить у сні.

Лише Б-г Всевишній відає те,
Що той птах несе на крилі, –
Для кидуша дідівський келих, мабуть,
Із вином Святої Землі?

Як же звали діда мого, хтозна?
Коло мене постав раптово
Мій дідусь, балагула зі Стопчета:
«Внуче Іцику, ти готовий?»

Його очі – мов дві осінні зорі,
Що блищать у височині.
На вітру в'ється сива його борода,
Сім сльозин великих на ній.

Дід бере мене за руку і веде
Над містечка, села і ями,
Над великі села, містечка малі,

Жертвоприношення Исаака

Убаюкай меня, слепая судьба,
Мне привидится – или приснится,
Как сюда из-за моря на крыльях мчит
Серебристая чудо-птица.

Что она в подарок мне принесёт?
Знает только Господь... Послушай,
Может, там с вином из Святой Земли
Чаша дедова для кидуша?

Позабыл я дедово имя, зато
Вижу, слышу, будто живого, –
Балагулу, возницу из Стопчета*:
«Внучек, всё к закланью готово».

Его очи, как две осенних звезды,
Ярко в небе высоком блещут.
Семь слезинок крупных в его бороде –
Седина на ветру трепещет.

Дед ведёт меня за руку, а внизу –
Городки, селенья, гробницы...
Так малы городки, сёла так велики!

І увесь білий світ під нами. «Пам'ятаєш, Іцику, а чи ні, Як тому років вже багато Б-г послав був ангела, щоб тебе Від загибелі врятувати? А тепер старий передумав Б-г: Знов чекає від мене жертви, Хоча стільки разів на землі я жив, Хоча стільки разів був мертвим. Це вже край! І най думає Він що хоч, Мені ласка Його ні до чого. Добре, мама твоя померла давно – Побивалась би з жалю небога...» Дід бере мене за руку і веде Над містечка, села і ями, Над великі села, містечка малі, І увесь білий світ під нами.	И под нами весь мир теснится. «Помнишь, Ицик, когда-то, давным-давно (Счёт столетьям уже потерян) Вдруг явился ангел, и спас тебя, И удар отвернул смертельный? Снова Господу жертва нужна от нас... Ишь, неймётся старому Богу: Но на свет я рождался по многу раз, Умирал я тоже по многу. Хватит, мне ни к чему Его благодать. Загордился Он, не иначе! Хорошо, в могиле давно твоя мать – Тут не надо лишнего плача». Дед ведёт меня за руку, а внизу – Городки, селенья, гробницы... Так малы городки, сёла так велики! И под нами весь мир теснится. * Стопчет – название села в Галиции (Галичине), где жил дед поэта.